
צפורה לנדאו – "ציפקה"

בת דוד ואהובה

כ"ט שבט תרצ"ח 31.1.1938

כ"ט ניסן תשכ"ג 23.4.1963

ציפורה לנדאו – "ציפקה" ז"ל

סופה הטרגי של ציפקה נראה לכולנו ניגוד מכאיב לאפיה הפעלתני. ציפקה ידעה תמיד לפעול להשגת מטרותיה ולצאת בכבוד ממשברים שידעה. נולדה בשנת תרצ"ח 1938 בפתח-תקוה. גדלה בבית של אנשי עבודה צנועים וישרים. למדה בביה"ס "נצח ישראל" ובסמינר למורים בגבעת-ווישינגטון. חברה מסורה בשבט "מתנחלים" בסניף בני-עקיבא ומשם הדרך סלולה לגרעין עלומים שהצטרף לקבוצת סעד. בקבוצה שימשה ציפקה כמורה בבית הספר ומקומה לא נפקד בכל פעילות חברתית בקבוצה. תלמידיה מאותם ימים זוכרים אותה כמורה רצינית ומשקיעה, בעלת יחס חם.

אהבתה הגדולה היתה נתונה למוסיקה. היתה מנגנת בחלילה החל במוסיקה קלאסית וכלה בשירי עם.

ציפקה קיוותה שביום מן הימים, לכשתקים את ביתה בסעד – תביא אליו את הוריה, כדי שיוכלו, לעת זקנה לנוח מעט מעבודתם הקשה.

כשדומה היה שהנה מתגשם החלום, קרה האסון. ציפקה מעדה ונפלה מצוק ליד עין גדי בעת טיול של הקבוץ. לא זכתה ציפקה ולא זכינו אנו. בת 24 היתה במותה ותמיד נזכרנה צעירה וחיננית.

הוריה, שקשה היה להם להשלים עם אבדנה של בתם – הצטרפו אלינו לאחר מותה של ציפקה.

חבל על דאבדין ולא משתכחין.